

BARST!

MIEKE VERBELEN

Dit stuk mag gespeeld worden na toestemming van de auteur. Graag een mailtje naar volgend email-adres: mieke.verbelen@gmail.com

Voor de rechten gelieve contact op te nemen met Sabam

Educatief theater
Duur: 60 min
Doelgroep: 12 tot 16-jarigen
Onderwerp: echtscheiding – vchtscheiding

Spelers:

LORE : meisje (speelt 14 jarige)
TIM : jongen (speelt 16 jarige)

Opname van stem moeder van Lore.

Decor:

Scherf op de achtergrond.
Suggestie van een rustig plekje in de natuur

Beginsituatie:

Op een rustig plekje in de natuur zit een meisje te tekenen. Een jongen (draagt pet en rond zijn middel hangt zijn sweater geknoopt) komt voorbij op een skateboard. Ziet in een flits het meisje, maar skate verder. Enkele tellen later is hij daar al terug. Hij rolt nu iets trager voorbij. Meer aandacht voor het meisje. Het meisje tekent driftig verder. Doet of ze de jongen niet opmerkt. Weer enkele tellen later komt de nieuwsgierige jongen weer aangebold. Veel trager nu. Hij stapt van zijn skateboard in de buurt van het meisje. Zij tekent met grote halen. Grimmige uitdrukking op haar gezicht. De jongen gaat achter het meisje staan. Het meisje houdt nijdig op met tekenen. Verstoort haar tekening niet. Zit strijdvaardig klaar om te reageren. De jongen buigt voorover. Ziet de tekening. Grote verbazing op zijn gezicht en schiet dan in een bulderende lach. Het meisje wacht eerst nijdig af. De jongen kijkt opnieuw naar de tekening en moet nog harder lachen. Lore verliest haar geduld. Bekijkt de jongen dan misprijzend van kop tot teen.

Lore: (SEC) Uw broek staat open!

TIM HOUDT ONMIDDELLIJK OP MET LACHEN EN KIJKT NAAR ZIJN RITS.

Tim: Hè?

TIM ZIET DAT ALLES IN ORDE IS MET ZIJN BROEK. KIJKT SMALEND NAAR LORE. LORE ZIT BOOSAARDIG TE GRINNIKEN.

Lore: Got ya!

Tim: Bitch.

Lore: Ge moet niet alles direct geloven.

Tim: En gij moet niet liegen.

Lore: En gij moet mij niet uitlachen.

Tim: Lange teentjes?

TIM ZET ZICH NAAST LORE.

Lore: Och jong, bolt 'm.

TIM WIL HAAR TEKENBLOK BEKIJKEN. LORE DRAAIT ZICH VAN TIM WEG. TIM SPEELT NU DE PLAGENDE CHARMEUR.

Tim: Allez toe, laat eens zien.

Lore: Zodat ge mij nog harder kunt uitlachen? Nee, bedankt.

Tim: Ik lach u toch niet uit.

Lore: Ah nee? Uw mond scheurde open. Eén groot gat. Ge hebt drie geplombeerde tanden. Te veel gesnoept?

Tim: Doet gij uw mond eens open.

Lore: Zijt ge zot?

Tim: Ik heb u mijn tanden laten zien, nu is 't aan u.

Lore: Ik wou die van u niet eens zien.

Tim: Oké, toon mij dan uw tekeningen. Uw tekeningen in plaats van uw gebit. Is dat geen faire deal?

Lore: Gij lacht mij alleen maar uit.

Tim: Dat denkt gij verkeerd. Ik heb gelachen, maar dat was niet uitlachen.

Lore: Ah nee, wat was dat dan?

Tim: Ik moest lachen omdat ik zo'n tekening niet had verwacht. Ge zit hier in de natuur te schetsen. Ik dacht: dat meisje is die wei aan 't tekenen. (TUURT DE ZAAL IN) Die koeien... En die stier... Of is het een koe die aan de hormonen zit? ...

Lore: Doe normaal.

Tim: Ik was benieuwd en toen kwam ik kijken en dan zag ik...

BEGINT WEER TE LACHEN, MAAR HOUDT DIRECT ZIJN HAND VOOR ZIJN MOND. PROBEERT HET LACHEN TE ONDERDRUKKEN. LORE ERGERT ZICH.

Lore: Ge doet het weer.

Tim: Dit is kei-grappig.

Lore: Wat ik hier zit te tekenen is hoegenaamd niet grappig.

Tim: Nee, 't is waar. Pure horror... Precies dat spook van Scream.

TIM TREKT ZIJN MOND WIJD OPEN. ZET ZIJN HANDEN OP ZIJN SLAPEN EN TREKT OOGHOEKEN NAAR BENEDEN.

OP HET SCHERM VERSCHIJNT ENKELE SECONDEN EEN BEELD VAN HET MASKER UIT DE FILM "SCREAM" MET HET SCHRILLE GELUID ERBIJ.

Lore: Scream... Verder reikt uw cultuur niet.

Tim: Cultuur?

Lore: Nog nooit van gehoord zeker?

Tim: Mag ik geen grapje maken?

Lore: Niet met mijn tekening.

Tim: Want uw tekening is cultuur. Is 't dat?

Lore: Nee... die tekening... dat ben ik.

Tim: (LACHT) Zo'n lelijk bakkes!

Lore: (LUID EN OPSTANDIG) Ik bedoel! (ZACHTER EN MET EMOTIE) Da's mijn gevoel.

Tim: Hè?

TIM WEET NU HET TEKENBLOK AF TE NEMEN EN HOUDT HET OP ARMLENGTE VAN HEM AF. DE ZAAL KAN NU OOK DE TEKENING ZIEN OP HET SCHERM. (GEINSPIREERD OP "DE SCHREEUW" VAN EDVARD MUNCH). TIM DOET AL IETS MINDER GORTIG.

Tim: Is dat uw gevoel?

Lore: Geef terug. Gij snapt dat toch niet.

LORE DOET POGINGEN HET TEKENBLOK TERUG TE KRIJGEN, MAAR TIM WEET HAAR HANDIG TE ONTWIJKEN. KLINKT NU WEL EERDER ERNSTIG.

Tim: Eerst moet ge mij vertellen wat ge precies bedoelt.

Lore: Hebt gij geen zaken mee.

Tim: Da's wel een bangelijk portret dat ge daar hebt neergezet.

Lore: En dan?!

Tim: Wil dat dan zeggen dat gij u zo voelt? Zo lelijk?

Lore: Nee!

Tim: Ah ik dacht al. Want dan zou ik zeggen: koopt u een spiegel.

Lore: Och jong...

Tim: Gij zijt niet mis.

Lore: En gij zijt ne kenner, zeker.

Tim: Geloof mij: gij kunt er mee door. Uw buitenkant is oké. Hoe het met uw binnenkant zit...

Lore: 't Is al goed, geef nu mijn tekenblok terug.

Tim: Staan er zo nog van die gedrochten in?

Lore: Dat zijn geen gedrochten!

TIM STAAT SNEL RECHT EN BEKIJKT *NOG ENKELE TEKENINGEN (OOK TE ZIEN OP HET SCHERM). ALLEMAAL SOMBERE KRETEN OM HULP.*

Tim: How zekers! De fucking freeky rocky horror show!

Lore: Gij zijt een pummel!

Tim: Hey maar wacht eens... Dat is niet van *Scream*. Dat is van die schilder...

Lore: Ze zijn van mij.

Tim: Maar ge hebt toch een beetje afgepiept.

Lore: Geef terug.

Tim: Allez hoe heet hij... We hebben er nog maar pas iets over geleerd.

Lore: En ge zijt het al vergeten. Veel brains hebt gij ook niet, hé makker.

Tim: By the way, de naam is Tim.

Lore: Moet ik niet weten.

Tim: En gij? Hoe heet gij? (HERINNERT ZICH PLOTS) Munch!

Lore: Hè?!

Tim: Die schilder. Edgard of Edouard of zoiets... maar Munch is juist.

Lore: Edvard.

Tim: Dàt was 't.

Lore: Edvard Munch.

Tim: De kreet.

OP HET SCHERM ENKELE AFBEELDINGEN FLITSEND NA ELKAAR VAN VERSCHILLENDE VERSIES VAN "DE SCHREEUW" VAN EDVARD MUNCH.

Lore: (BETWETERIG) De schreeuw.

Tim: Ge weet er veel van. Meer dan ik in ieder geval.

Lore: (SMALEND) Lijkt me niet zo moeilijk.

Tim: Ge hebt dat werk bestudeerd om het dan na te tekenen.

Lore: Het heeft mij misschien een beetje geïnspireerd.

Tim: Ziet ge wel!

LORE WEET HAAR BLOK TERUG TE BEMACHTIGEN. KLEMT HET VAST TEGEN HAAR BORST. SCHREEUWT.

Lore: Maar 't is wel mijn tekening. MIJN gevoel!

LORE DRAAIT ZICH GEËMOTIONEERD WEG VAN TIM. VECHT TEGEN HAAR TRANEN. TIM SCHRIKT VAN HAAR REACTIE. MAAKT SUSSEND GEBAAAR EN NEEMT WAT AFSTAND

Tim: Oke, oke...

LORE GAAT OP HAAR ZELFDE PLEKJE ZITTEN. TIM VOELT MET HAAR MEE, MAAR WEET NIET GOED HOE HIJ HAAR NU MOET BENADEREN. SPEELT MET ZIJN SKATEBOARD. LAAT HET OPWIPPEN. SPRINGT EROP EN ERAF. LORE SNUIT LUIDDRUCHTIG HAAR NEUS.

Tim: 't Zit precies niet zo goed met dat gevoel van u.

Lore: Och jongen, ga weg.

Tim: Waarom moet ik weggaan? Da's hier een fijn plekje. De natuur is van iedereen.

Lore: Ik zat hier eerst.

Tim: Dan zit ik hier tweedes.

TIM INSTALLEERT ZICH NAAST LORE.

Tim: Zeg... dingske...

Lore: Ik heet niet dingske.

Tim: Hoe moet ik u dan noemen? Meisje-met-de-droeve-Bambi-blik?

LORE KIJKT TIM KWAAD AAN.

Tim: Echt waar, ge hebt er iets van. Bambi... het moment dat Bambi hoort dat zijn moeder is afgeknald.

*OP HET SCHERM FRAGMENT UIT BAMBI. WEGRENNENDE BAMBI.
HET SCHOT. BAMBI DIE VERNEEMT DAT ZIJN MOEDER DOOD IS...*

LORE BARST IN SNIKKEN UIT. TIM BEKIJKT HAAR STOMVERBAASD.

Tim: Allez gij... moet gij daar nog altijd om wenen? Zo'ne kinderachtige film.

Lore: Ik ween niet om Bambi! En dat is geen kinderachtige film. Gij zijt kinderachtig, ja. Omdat ge niet wilt toegeven dat zo'n film u raakt.

Tim: Bambi is voor kleuters.

Lore: Zijt gij nooit kleuter geweest?

Tim: Ik ben die tijd al helemaal vergeten.

Lore: Wat dat beestje meemaakt is kei-erg.

Tim: Ik ga er toch niet om wenen.

Lore: Omdat ge 't niet begrijpt.

Tim: Wat moet ik dan begrijpen? Kleine Bambi's worden groot en ze krijgen een gewei en dan maken ze nieuwe kleine Bambi's en iedereen is blij.

Lore: Ge vergeet de moeder.

Tim: Wat is er van de moeder.

Lore: Hij verliest zijn moeder.

Tim: Oké... de moeder belandt in 't jachtseizoen op iemand zijn bord. Hey baby... That's life.

Lore: Gij meent dat.

Tim: Eet gij geen vlees? Kalfsvlees bijvoorbeeld?

Lore: Jawel, maar...

Tim: Een kalf is de kleine van een koe en een stier. Ge moet daar niet sentimenteel over doen.

Lore: Och... gij snapt er niks van.

Tim: Van wat niet?

Lore: (ROEPT) Ge hebt er geen zaken mee.

Tim: Ja maar, als ge wilt dat ik het snap, gaat ge me toch een beetje meer uitleg moeten geven. Al is het maar een ietsie pietsie wienie... (mietsie)

Lore: Doet gij altijd zo belachelijk?

Tim: Alleen bij meisjes die er nogal triestig uitzien. Die tekeningen maken à la Edgaaar Munch...

Lore: Edvar.

Tim: Whatever... en die eruit zien als Bambi toen zijn mama de pot in ging.

Lore: Gij zijt onuitstaanbaar.

LORE WIL RECHTSTAAN. TIM GRIJPT HAAR ARM EN TREKT HAAR WEER NAAST ZICH NEER.

Tim: Momentje.

Lore: Zeg, wat mankeert u.

Tim: Moment, zeg ik.

Lore: Voor wat!

Tim: Laat mij die tekeningen nog eens zien.

Lore: Vergeet het.

Tim: Laat me nog eens kijken.

Lore: Al gaat ge op uw kop staan, fikken af van mijn tekenbloc.

TIM WEET ZE TOCH WEER AF TE NEMEN. LORE LAAT EEN GEFRUSTREERDE KREET HOREN, MAAR DOET GEEN VERDERE POGINGEN HEM TEGEN TE HOUDEN. TIM BEKIJKT DE TEKENINGEN NU MET MEER INTERESSE EN BLIJFT ERNSTIG.

DE TEKENINGEN ZIJN OOK WEER OP HET SCHERM TE ZIEN.

ENKELE HOUTSKOOLTEKENINGEN à LA "DE SCHREEUW" VAN EDVARD MUNCH. ONDERWERP: KRETEN OM HULP. GROOT VERDRIET. ANGST. EENZAAMHEID.

Tim: (MET BEGRIP NU) Djee....

Lore: (BITS) Wat!

Tim: Da's gene kak.

Lore: Hoe...

Tim: Gij tekent niet slecht.

Lore: Ochot.

Tim: Maar die onderwerpen...

Lore: Gij verstaat het niet.

Tim: Wat ik hieruit versta... is dat gij niet goed in uw vel zit.

Lore: (KLAPT TRAAG IN DE HANDEN. SMALEND) Alleen gevonden?

Tim: Allemaal heel somber.

LORE STAART NAAR DE GROND. TIM NEEMT DE TEKENINGEN NOG EENS DOOR. LORE BLIJFT NAAR DE GROND STAREN.

Tim: Hoe komt dat?

Lore: Ge hebt daar geen zaken mee.

Tim: Ge zijt zwaar aan 't puberen of wat?

Lore: (BITS) Bambi heeft net haar moeder verloren.

Tim: Hè?

Lore: Ge zegt toch Bambi tegen mij.

Tim: Ja, en dan?

Lore: Bambi heeft net haar moeder verloren.

Tim: Ge bedoelt dat gij...?

Lore: (KIJKT STRAK VOOR ZICH UIT. HARD) Bambi is haar moeder kwijt.

Tim: Dood?

Lore: (BITTER) Ik wou dat ze dood was. (OPSTANDIG) Wel, voor mij is ze dood!

Tim: Maar ze is dus niet dood.

Lore: Ze is het afgetrapt met haar nieuw lief.

Tim: Ai.

Lore: Ze heeft ons laten stikken.

Tim: Zomaar ineens?

Lore: Weg.

Tim: Zonder boe of ba?

Lore: Er lag een brief op mijn hoofdkussen.

Tim: Wat schreef ze?

Lore: Ik lees hem niet.

Tim: Waarom niet?

Lore: Ik wil het niet weten.

Tim: Tuurlijk wel. Ge zit toch met vraagtekens.

Lore: Heel veel vraagtekens.

Tim: Lees hem dan.

Lore: Nee.

Tim: In die brief staat allicht de uitleg.

Lore: Ik doe hem niet open. Ik vertik het!

Tim: Ge zijt kwaad.

Lore: Hoe kan ze dat nu doen?

Tim: Straf.

Lore: Mijn pa weet niet waar hij het heeft.

Tim: Had die het niet zien aankomen?

Lore: Hij beweert van niet.

Tim: Hij wist niet van die vriend?

Lore: Dat wel. Ze had het hem gezegd. Iemand die ze nog kende van vroeger. Ze vond dat het moest kunnen. Dat ze daarmee uitging enzo. Onze pa moest geen schrik hebben, zei ze. Maar ge ziet wel.

Tim: Sorry, maar dan is uw pa toch maar ne slome.

Lore: Wablief?

Tim: Dat hij dat toelaat.

Lore: Wat had hij dan moeten doen? Haar aan de ketting leggen?

Tim: (KNIKT EN GRIJNST) Desnoods.

Lore: Ons ma is geen hond.

Tim: Maar wel een hoer.

LORE KIJKT TIM EEN SECONDE WOEST AAN. GEEFT HEM DAN EEN KLAP IN HET GEZICHT.

Tim: De waarheid kwetst, zeggen ze dan.

Lore: Mijn moeder is geen hoer.

Tim: Daarjuist wou ge ze dood. En nu mag ik niet zeggen dat ze een hoer is.

Lore: Hoeren doen het voor het geld. Hoeren lopen met alle mannen mee. Mijn moeder alleen met haar nieuwe vriend.

Tim: Ge verdedigt haar nog.

Lore: Het blijft mijn moeder.

Tim: Ge zijt kwaad op haar, maar ge ziet ze ook nog graag.

Lore: Ik wil haar nooit meer zien.

Tim: Als ge dat meende dan hadt ge mij daarjuist geen mep gegeven.

Lore: (VALSE GRIJNS) Misschien zat ik gewoon op een goeie gelegenheid te wachten.

Tim: (KIJKT DIEP IN LORE'S OGEN) Bambi is weg. Ge lijkt nu meer op Chucky.

Lore: Chucky?

Tim: Die lelijke pop van "Childs play".

OP HET SCHERM EEN FLITSEND FRAGMENT VAN EEN RAZENDE CHUCKY IN DE FILM "CHILD'S PLAY".

Tim: Dan heb ik nu een naam voor u gevonden...: Chucky!

Lore: 't Is Lore.

Tim: Heet ge niet liever Chucky?

TIM GAAT VOOR LORE'S GEZICHT HANGEN EN TREKT EEN BOOSAARDIG CHUCKY-GEZICHT MET AANVERWANT GELUID.

Lore: Ge begint op mijn zenuwen te werken, weet ge. Met uw griezelfilms. Gij zijt precies geobsedeerd.

Tim: Zo'n films... da's toch om te gieren.

Lore: Gij zijt niet normaal.

Tim: Gij wel? Met uw griezeltekeningen?

Lore: Ik teken wat ik voel en da's niet om mee te lachen.

Tim: (TERUG ERNSTIG) Ik vind het wel knap dat ge dat kunt. Ik bedoel... 't is een manier om de dingen te verwerken.

Lore: Ik ben nog altijd even kwaad.

Tim: Hoe lang is uw moeder al weg?

Lore: Twee weken.

Tim: Oeioei... da's heel vers. Ge hebt nog een lange weg te gaan, Chucky...

LORE TREKT EEN VERVEELD GEZICHT. TIM CORRIGEERT GEDWEE.

Tim: Lore.

Lore: Wat weet gij daar nu van?

Tim: (PLECHTIG) Hier spreekt een man met ervaring.

Lore: Ervaring met wat?

Tim: Echtscheiding.

Lore: Gij ook?

Tim: Mijn ouders, hé slimme.

Lore: Dat bedoelde ik ook... slimme!

Tim: Ze zijn al jaren uit elkaar. Kletterende ambras was het. Alle dagen.

Lore: Niet plezant.

Tim: Zoals die twee tegen mekaar tekeer gingen...

Lore: Erg?

Tim: Heel erg.

Lore: Hoe deden ze dan?

Tim: Wacht... Ik zal het u tonen...

TIM SPRINGT RECHT. TREKT OOK LORE OVEREIND.

Tim: Kom, doe mee.

Lore: Ik snap het niet.

Tim: Gewoon meespelen,(PLAGEND LACHJE) trut.

TIM TREKT DE SWEATER ROND ZIJN BUIK LOS. ZET INTUSSEN ZIJN PET OP LORES HOOFD. BINDT DE SWEATER ALS EEN HOOFDDOEK ROND ZIJN HOOFD.

Tim: Ik ben de moeder.

Lore: Allez gij.

Tim: Vrouwenrollen zijn interessant. Vooral de bitches.

Lore: En wie moet ik dan zijn?

Tim: Mijne man. Gij komt laat thuis van uw werk en ik ben met het eten blijven zitten.

Lore: Cliché.

TIM NEEMT EEN VROUWELIJKE HOUDING AAN. LORE LACHT EN NEEMT DAN EEN MANNELIJKE POSE. TIM SPREEKT MET EEN HOGE STEM. GOOIT ZICH IN HET TONEELTJE. LORE HEEFT HET VAAK MOEILIK OM NIET TE LACHEN.

Tim: Zijt ge daar eindelijk, zeveraar. Ge hadt me wel eens kunnen verwittigen, hé zeg.

Lore: Schatje, ik kan er niet aan doen. 't Was druk druk druk op 't werk.

Tim: Da's geen excuus! Gewoon een sms-je om te zeggen hoe laat ge thuis zijt. En daarbij ik heb het ook druk. Ik moet nog afwassen en een brood bakken, een konijn stropen, een kalf invriezen...

LORE GIECHELT.

Tim: ... de was, de plas, de strijk en tussendoor nog een paar ramen lappen...

Lore: Gaat gij 's avonds laat nog ramen lappen?

Tim: Moeit u niet met mijn planning. Ik doe mijn huishouden wanneer ik dat wil. Maar gij stuurt het altijd in de war.

Lore: Ik zat in een meeting. Ik kon niet bellen. Wat schaft de pot?

Tim: Kouwe patatten.

Lore: Is 't al?

Tim: (LIEFJES) Oh nee, er is ook nog een dessert.

Lore: Wat is er als dessert?

Tim: (KWAAD EN DREIGEND) Goed wat peren rond uw oren!

Lore: (GEAMUSEERD) Schat, de kleine hoort alles wat ge zegt.

Tim: Awel, onze kleine mag weten wat voor een labbekak dat gij zijt. Hij heeft wel duizend keer gevraagd: waar blijft papa? Komt papa niet naar huis? Heeft papa geen honger? Of vindt hij uw eten niet lekker?

LORE VINDT TIM HEEL GRAPPIG EN VINDT EVEN GEEN WEERWOORD. TIM GAAT DAN MAAR DOOR IN ZIJN FANTASIE.

Wat wilt ge dat ik daarop zeg? (ZEEMZOET) Mijn oekedoeleke, ik weet niet waar papa blijft. Ik weet niet waarom hij niet naar huis komt. Misschien heeft hij wel een andere mama gevonden en zit hij liever bij haar dan bij ons.

Lore: (HERPAKT ZICH EN GAAT FEL IN DE VERDEDIGING) Awel ja, op een ander krijg ik misschien nog iets te eten na een dag hard labeur.

Tim: Hard labeur? Gij weet niet wat hard labeur is, gij. Gij zit een hele dag op uw luie kont in uw sjeke bureaustoel. Ge hebt secretaresses die alles voor u doen. Ge moet zelfs uw eigen koffie niet schenken. Terwijl ik mijn benen vanonder mijn gat loop om dat rothuis op orde te krijgen.

Lore: En dan is 't nog niet gedaan als ik thuis kom!

Tim: Weet ge wat? Doe het zelf! Ik trap het af.

TIM NEEMT EEN DENKBEELDIGE KOM EN KAPT DIT OVER HET HOOFD VAN LORE. LORE LACHT. GRIJPT NAAR HAAR HOOFD. SPEELT TERUG LORE.

Lore: Wat doet gij nu?

Tim: (ALS TIM) Ik kap de spaghetti over uw kop.

Lore: 't Waren toch koude patatten.

Tim: Ik had gelogen. 't Was spaghetti!

BEIDEN LACHEN. TIM BINDT ZIJN SWEATER WEER ROND ZIJN BUIK. LORE GEEFT TIM ZIJN PET TERUG.

Lore: 't Was precies echt.

Tim: Het wàs echt.

Lore: Dus zo ging het er bij u aan toe.

Tim: En bij u?

Lore: Iets deftiger. Maar de venijnige steken kwamen even hard aan.

Tim: Ge wilt het niet horen, maar ge vangt toch dingen op.

Lore: Ik heb ook meer ruzies meegemaakt dan mij lief zijn.

Tim: Ge leert geen mooie woordjes op die manier.

Lore: En wat is er dan gebeurd? Zijn ze uiteen nu?

Tim: Al een tijdje. En echt waar... Ik was blij toen het eindelijk zo ver was.

Lore: Omdat het dan gedaan was met ruziemaken.

Tim: Gedaan met ruziemaken. Gedaan met al die spanningen in huis. Er waren momenten dat ik dacht... nu steken ze mekaar dood. Ze gaan mekaar vermoorden. Zo erg.

*OP HET SCHERM HET FRAGMENT UIT PSYCHO. DOUCHESCÈNE. HET MES.
SNERPENDE MUZIEK. THE MURDER MUSIC.*

TIM REAGEERT ZICH INTUSSEN AF OP MET SKATEBOARD. VLIEGT DE SCÈNE OVER EN WEER. LORE MOET EEN PAAR KEER UIT DE WEG SPRINGEN. KAN ER WEL MEE LACHEN. BEGRIJPT TIM. WACHT TOT HIJ WAT GEKALMEERD IS EN VAN ZIJN SKATEBOARD SPRINGT.

Tim: Zot werd ik ervan.

Lore: Een beetje zot zijt ge wel gebleven.

Tim: Moet kunnen.

Lore: Da's uw manier om er mee om te gaan.

Tim: En wat is uw manier? Dat tekenen?

Lore: Da's een uitlaatklep.

Tim: Maar 't verandert niks aan de situatie.

Lore: Dat maakt mij zo kwaad hé. Het gebeurt allemaal rond u. Gij zijt er mee de dupe van. Maar wat kunt ge doen? Niks! Zij beslissen.

Tim: Ge hebt altijd het recht om uw gedacht te zeggen.

Lore: Ze luisteren toch niet.

Tim: Dan moet ge ze doén luisteren.

Lore: Ja? Hoe?

Tim: Ik ken de situatie bij u thuis niet, maar... ge zoudt kunnen beginnen met eens stevig op tafel te kloppen.

Lore: Gij vergeet dat ons ma het is afgetrapt? En 't is op haar dat ik kwaad ben.

Tim: Ge hebt gelijk. Dan heeft op tafel kloppen weinig zin.

Lore: Papa kan er niks aan doen. Die ziet even erg af als ik.

Tim: Uw moeder is nu twee weken weg.

Lore: Yep.

Tim: Ge hebt ze in die twee weken niet meer gehoord of gezien.

Lore: Maar best ook.

Tim: Weet ge waar ze woont?

Lore: Bij haar aanbieder zeker?

Tim: Kent ge die?

Lore: Interesseert mij niet.

Tim: Gij breekt volledig met uw moeder omdat ze een ander heeft.

Lore: Hey, dat is niet mijn keuze.

Tim: Ik zou die brief toch maar eens lezen. Ge hebt hem toch niet weggegooid?

Lore: Eerst wou ik hem in duizend stukjes verscheuren en van de brug afgooien. Dan dacht ik hem in brand te steken. Of door te spelen door het toilet. Maar...

LORE NEEMT UIT HAAR TAS EEN GEKREUKTE OMSLAG.

Tim: Is 'm dat?

Lore: Yep.

Tim: Heel verstandig.

Lore: Ik ga hem toch niet lezen. Ik kan hem net zo goed weggoaien. (WIL BRIEF WEGGOOIEN)

Tim: Bijhouden. (SCEPTISCHE REACTIE VAN LORE. TIM DRINGT AAN)
Het blijft uw moeder. Misschien wilt ge ze ooit terugzien.

Lore: No way.

Tim: Ge weet dat niet. 't Kan allemaal anders uitdraaien dan ge gedacht had.

Lore: No way.

Tim: Ge zijt kwaad. Ge zijt teleurgesteld. Ik begrijp dat ge zo'n dingen zegt, maar ge kunt u soms lelijk vergissen.

Lore: Ik niet.

Tim: De situatie is u misschien anders voorgesteld dan wat er echt gebeurd is.

Lore: Welke situatie?

Tim: Wat gij over de zaak weet, weet ge van uw vader. Klopt?

Lore: Klopt.

Tim: De uitleg van uw moeder wilt ge niet weten. Haar brief is nog dicht.

Lore: En die blijft dicht. (STEEKT DE BRIEF BOOS WEER WEG)

Tim: 't Is niet altijd de persoon die weggaat die ook in fout is.

Lore: Mama doet het met een ander. Dan is zij toch in fout.

Tim: Maar waarom doet ze het met een ander? Niet voor 't geld, want uw moeder is geen hoer. Of wel? (TIM LEGT SNEL BESCHERMEND EEN HAND OP ZIJN WANG EN SPRINGT ACHTERUIT)

Lore: (LAAT HAAR TANDEN ZIEN EN GROMT BOOSAARDIG)

Tim: Ik veronderstel dat dat een nee is? Als in... nee, mijn moeder is geen hoer?

Lore: (FEL) Maar 't is ook geen goeie moeder. Een goeie moeder laat haar kind niet in de steek.

TIM KIJKT LORE ZWIJGEND AAN. LORE VERDRAAGT ZIJN BLIK NIET LANGER.

Lore: Ge moet me zo niet bekijken.

Tim: Ik weet perfect wat gij voelt. En weet ge waarom?

Lore: Gij dènt dat ge 't weet.

Tim: Nee, ik wéét het. Ik heb juist hetzelfde meegemaakt. Mijn pa ging weg en ik was kwaad. Ik voelde mij in de steek gelaten. Opstandig. Triest. 't Zelfde als gij.

Lore: Had hij ook een ander?

Tim: Da's wat mijn ma beweerde.

Lore: En 't was niet waar of wat?

Tim: Mijn ma kan goed komedie spelen. Toen wist ik dat nog niet. In het begin deed ze niet anders dan wenen en kwaad vertellen over hem.

Lore: Had hij tegen u dan niks gezegd?

Tim: Hij kreeg de kans niet meer.

Lore: Door uw moeder?

Tim: Eerst zei ze dat hij op reis was... voor zijn werk.

Lore: En dat was niet waar.

Tim: Ik zat in 't eerste studiejaar en ik wou hem laten zien wat ik al had geleerd. Ik leerde mijn eerste woordjes schrijven. Sommetjes maken... En ik wou hem mijn tekeningen laten zien! Ik heb ook veel getekend. Maar niet zo'n griezels als die van u.

Lore: Gij hebt niet zoveel talent.

GRIJNZEN PLAGEND NAAR ELKAAR

Tim: In mijn tekeningen was mijn papa de held. In mijn verbeelding was hij aan 't ander eind van de wereld mensen aan 't redden enzo.

Lore: En daar was niks van aan.

Tim: Mijn moeder kon niet verdragen dat ik zo fier was op mijn pa. Toen kwam ze met dat verhaal van die andere mama. Een mama zonder papa die mijn papa zomaar afpakte. Kunt ge volgen?

Lore: Zei ze dat zo?

Tim: Moeders kunnen ongelooflijk kinderachtig spreken als ze tegen hun klein mannen bezig zijn.

Lore: Da's waar.

Tim: Ze zijn bang dat we 't anders niet verstaan.

Lore: En hadt ge 't verstaan?

TIM BEKIJKT LORE EVEN. NEEMT EEN BESLUIT.

Tim: Wacht... We gaan het eens duidelijk maken.

TIM ZET ZIJN PET NU ACHTERSTEVOREN OP LORES HOOFD.

Lore: Oh nee, niet weer!

TIM KNOOPT OPNIEUW DE SWEATER ROND ZIJN HOOFD.

Tim: Ik ben mijn mama. En gij zijt klein Timmeke.

LORE TREKT EEN IDIOOT GEZICHT EN STEEKT HAAR DUIM IN HAAR MOND.
TIM KLOPT DE DUIM METEEN UIT HAAR MOND EN BERISPT:

Tim: Nee Timmeke, niet duimen. Daar zijn jij al veel te groot voor.

Lore: (WAT OVERDREVEN KINDERLIJK) Hoe oud, mama?

LORE STEEKT VIJF VINGERS OMHOOG.

Zo oud?

Tim: Maar Timmeke Timmeke Timmeke toch, jij bent toch echt geen slimmeke. Ik heb nog maar juist gezegd dat je in 't eerste studiejaar zat. Zijn je dat al vergeten?

Lore: Sorry mama. Zo oud dan?

LORE STEEKT ZES VINGERS OMHOOG.

Tim: Heel flink Timmeke. Je bent zes jaar en je leert woordjes schrijven. Welke woordjes kun je zoal schrijven?

Lore: Maan roos vis sok...

Tim: Watte? Vieze sok? Leert jij zo'n dingen op school? Foei! Ik ga morgen reclameren bij uw juf.

Lore: 't Is een meester.

Tim: (ALS TIM) Nee, 't was een juf. Je moet nu niet beginnen fantaseren, hé. 't Is mijn verhaal.

Lore: (ALS LORE) Oké... een juf. Maar wat wilt je nu eigenlijk vertellen?

Tim: (ALS MAMA) Geen streken krijgen, hé jij! Ik ben hier de baas en jij moet naar mij luisteren. Franke teut.

Lore: (ALS LORE) Ik vind het eigenlijk niet meer plezant.

Tim: (ALS MAMA) Denkt jij dat het voor mij plezant is? Ik werk mij uit de naad voor u. Ik ben er altijd voor u. Ik steek u 's avonds in uw bed en haal u er 's morgens weer uit. Ik breng u naar school. Ik help met uw huiswerk. Ik zorg dat je proper kleren hebt. Alles alles alles, doe ik voor u en jij vindt dat maar normaal.

Lore: Alle mama's doen dat toch.

Tim: Nee! Niet alle mama's. Er zijn ook stoute mama's. Mama's die de papa's van andere mama's afpakken.

Lore: Hè?

Tim: (ALS TIM) Speel nu mee.

Lore: (ALS LORE) Zei ze dat op die manier?

Tim: (ALS MAMA) En uw papa is door zo'n stoute mama afgepakt.

Lore: (ONGELOVIG) Nee!

Tim: Jawel. Een hele stoute mama en die wil niet dat gij uw papa nog ziet.

Lore: (ALS LORE) Lelijk om dat zo te zeggen.

Tim: Maar Timmeke, 't is allemaal niet erg. Gij hebt uw echte mama om voor u te zorgen. Ik blijf altijd bij u en gij blijft altijd bij de mama. Dan kan er u niks gebeuren.

Lore: (ALS TIMMEKE) Zal ik mijn papa dan nooit meer zien?

Tim: Uw papa WIL u niet meer zien.

Lore: Wil mij niet zien?

Tim: Vergeet hem, Timmeke.

Lore: Ben ik stout geweest?

Tim: Soms zijt gij wel een beetje stout... Maar uw papa is nog veel stouter.

Lore: (HUILEND) Ik wil mijn papa zien.

Tim: (KWAAD) Is 't nu gedaan? Ik zeg u dat ge uw papa nooit meer zult zien. Hij wil u niet meer. Hij is u beu. Komt ervan als ge altijd zaagt.

Lore: (JANKEND EN MET DE VOETEN STAMPEND) Papaaaaa!!!

Tim: (ALS TIM, BEWONDEREND LACHJE) Ge gaat er wel hard in op.

Lore: (DOET ER NOG EEN SCHEPJE BOVENOP) Ik zal braaf zijn.

Tim: (TERUG KIJVEND ALS MAMA) Zijt gij maar heel braaf tegen uw mama. Of wilt ge dat zij u ook in de steek laat?

Lore: (JANKEND) Papaaaaaa!!!

Tim: Wilt ge ermee stoppen? Ik kan er ook niks aan doen dat hij weg is.

Lore: Papaaaaaaa!!! Ik wil mijn papaaaaaa!!!!

Tim: Weet ge wat? Als hij belt, moogt ge met uw papa praten.

Lore: (KALMEERT EEN BEETJE. SNIKKEND) Ja?

Tim: (SARCASTISCHE GRIJNS) Maar hij zal niet bellen. Hij stuurt ook geen kaartje voor uw verjaardag. Geen cadeautjes. Ook niet met Kerstmis en uw nieuwjaar schrijft ge maar op uw buik.

Lore: (KIJKT NAAR HAAR BUIK. ZIELIG NASNIKKEND) Hoe schrijft ge...
nieuwjaar?

TIM VALT UIT ZIJN ROL EN LACHT.

Tim: Gij zijt niet normaal.

Lore: (TERUG ALS LORE) Uw moeder anders ook niet.

Tim: Dat had ik pas later door.

Lore: Hoe dan?

Tim: Ik kreeg het schijt van dat mens. En ik was razend op mijn pa. Door zijn schuld zat ik met alle zever opgescheept. Hij was het afgetrapt en liet mij zitten met de shit.

Lore: Ge zei daarstraks dat uw ma goed komedie kan spelen. Was het dan gelogen wat ze over uw pa heeft gezegd?

Tim: Kei-hard gelogen.

Lore: Hoe zijt ge daar achter gekomen?

Tim: Ik was een jaar of twaalf toen ik naar de 102 belde.

Lore: De kinder- en jongerentelefoon?

Tim: De 102 ja. Ik legde de situatie uit en zij vroegen of ik nog contact wou met mijn pa.

Lore: Maar ge hadt geen adres of niks.

Tim: Ik niet, nee. Maar mijn moeder wel. Ze had alles achtergehouden.

Lore: Pokkewijf zeg!

Tim: Bleek nu dat mijn pa alle moeite deed om mij nog te zien. Dikwijls sprak hij met mijn ma af waar hij mij kon oppikken enzo. Ze liet hem gewoon staan wachten. Ik heb dat allemaal nooit geweten.

Lore: Ik snap het verband niet met die kinder- en jongerentelefoon.

Tim: Zij hadden mij uitgelegd dat ik contact kon opnemen met een jeugdrechter. Vanaf uw twaalf jaar hebt ge spreekrecht. Zo heet dat. Ge moet dan voor die jeugdrechter komen en die kan dan bemiddelen.

Lore: En zo zijt gij terug bij uw papa terecht gekomen.

Tim: Via de jeugdrechter ja.

Lore: Wat zei uw moeder daarvan?

Tim: Kwaad natuurlijk! Dat ik ondankbaar was. Dat ik al 't zelfde was als mijne pa. Een achterbakse bedrieger... omdat ik achter haar rug getelefoneerd had enzo.

Lore: Maar wat zij achter uw rug deed...

Tim: Toen ik dat hoorde... Ik was zo kwaad hé... Zo kwaad... Ik had ze wel kunnen...

KORT FRAGMENT VAN EEN WURGSCÈNE. (BV. UIT FRENZY VAN HITCHCOCK OF EEN RECENTERE FILM? MAG OOK UIT EEN TEKENFILM ZIJN. IETS MET HOMER SIMPSON?)

Lore: Maar ge hebt u kunnen inhouden.

Tim: Nipt.

Lore: Komaan, uw eigen moeder...

Tim: Hey dimmen! Ge waart zelf aan 't afgeven op uw moeder.

Lore: Ik ga ze daarom nog niet vermoorden.

Tim: Ge wou ze dood.

Lore: Dat heb ik niet gezegd.

Tim: Ze was beter dood geweest. Voor mij is ze dood. Hebt gij gezegd.

Lore: Dan bedoel ik nog niet dat ik dat echt wil.

Tim: Gezegd is gezegd.

Lore: Och jong.

Tim: Soms eens nadenken voor ge iets zegt, is niet slecht.

Lore: Precies of ik denk niet na.

Tim: Dat zeg ik niet. Ik denk zelfs dat gij te véél nadenkt.

Lore: (SMALEND) Te veel. Denkt gij dat.

Tim: Als ik die tekeningen van u zo bekijk...

Lore: Ik heb al spijt dat ik ze u heb laten zien.

Tim: U verstoppen helpt niet.

Lore: Ik verstop mij toch niet.

Tim: Hebt ge er al met iemand over gepraat?

Lore: (UITDAGEND) Over wat!

Tim: Dat uw ma weg is.

Lore: Niemand heeft daar zaken mee.

Tim: Fout.

Lore: En gij ook niet!

Tim: Hoe kunnen uw klasgenoten of uw leerkrachten nu weten wat er scheelt?

Lore: Ze moeten dat ook niet weten.

Tim: Ge zijt waarschijnlijk niet meer te genieten en niemand snapt waarom.

Lore: Ze hebben er geen last van, want ik zit hier. Alleen met mijn koeien.

Tim: Alleen met uw koeien en uw tekenblok vol griezels.

Lore: Da's dan mijn keuze.

Tim: Kiest gij hiervoor? Kiest gij ervoor om hier in uw eentje te zitten? Beetje ongelukkig zijn? Gij vindt dat plezant, of wat?

Lore: Nee, ik vind dat niet plezant. En natuurlijk kies ik hier niet voor. Maar dat is ook mijn probleem! Ik heb niet te kiezen!

Tim: Dat uw ouders uit elkaar zijn, daar kunt gij niks aan doen. Da's hun leven, hun beslissing. Maar hoe gij ermee omgaat... dat hebt ge wel in de hand.

Lore: Ochot, meneer denkt dat hij recht van spreken heeft, want meneer spreekt uit ondervinding.

Tim: (WINDT ZICH OP) Ik ben al langer kind van gescheiden ouders dan gij. Dus ja... ik denk wel dat ik recht van spreken heb.

Lore: Ge moet u niet zo kwaad maken.

Tim: Gij moet u zo niet laten doen. Dàt maakt mij kwaad. Reageer! Ik heb dat uiteindelijk ook gedaan en daardoor heb ik mijn pa terug.

Lore: Maar ge zijt wel uw ma kwijt.

Tim: Wie zegt dat?

Lore: Ziet gij uw moeder nog?

Tim: In het begin wou ik haar niet meer zien, maar nu zijn we terug... on speaking terms.

Lore: Ge kunt weer door eenzelfde deur.

Tim: (SEC) ... Als die breed genoeg is.

Lore: Ge hebt het haar vergeven.

Tim: Mijn ma... heeft een speciaal karakter. Ik begrijp dat mijn pa het was afgetrapt. 't Probleem is... Mijn pa kan een nieuw lief zoeken... maar ik geen andere moeder. Uw moeder blijft uw moeder. Hoe erg ge ze soms ook haat.

Lore: (MOKKEND) Ik heb geen moeder nodig.

Tim: (LACHT) Hoor ze bezig! ... stoere chic.

Lore: Ik meen het. Als ge ze toch niet kunt vertrouwen, dan hoeft het voor mij niet meer.

Tim: Kunt ge hierover met uw pa spreken?

Lore: Die laat ik momenteel beter gerust.

Tim: Grootouders?

Lore: Als ik wil dat die een attaque krijgen...

Tim: Vrienden of vriendinnen?

Lore: Ik zei toch dat niemand er zaken mee heeft.

Tim: Ge vertelt het nu toch aan mij?

Lore: Gij haalt mij de pieren uit mijn neus.

Tim: Ge zult zien... Als ge uw verhaal vertelt... Hoeveel hetzelfde hebben meegemaakt. Ge zult zien dat ge niet alleen staat.

Lore: Ge zijt aan 't preken, weet ge.

Tim: (HEEFT ER GENOEG VAN) Oké. Ge wilt niet dat iemand u helpt. Hang dan maar de sukkel uit. Voor mij niet gelaten.

Lore: (KWAAD VERVEELD) Jongen!

ER VALT EEN WRANGE STILTE TUSSEN DE TWEE.
LORE HEEFT SPIJT VAN HAAR UITVAL, MAAR VERTIKT HET OM SORRY TE ZEGGEN.
TIM KIJKT KWAAD ROND. STAAT PLOTS RECHT EN LAAT ZIJN SKATEBOARD EEN PAAR KEER OPWIPPEN.

Lore: (BITS) Zijt ge weg?

TIM NEGEERT LORE. GAAT OP ZIJN SKATEBOARD STAAN EN BOLT ENKELE METERS. STAPT AF. BLIJFT STAAN. RUG NAAR LORE. LORE HOOPT DAT HIJ BLIJFT, MAAR IS TE TROTS OM DAT TE ZEGGEN.

INTUSSEN FILMFRAGMENT OP HET SCHERM

BV. UIT EEN SHREK-FILM. RUZIE TUSSEN SHREK EN DONKEY. KOPPIG STILZWIJGEN NA HOOGOPLOPENDE RUZIE. OF EEN FRAGMENT MET SHREK EN PUSS IN BOOTS?

Lore: Ga maar hoor. Ik heb u niet nodig.

Tim: Wat zijn uw plannen?

Lore: Ik weet niet... Wat bedoelt ge?

Tim: Wat gaat ge doen? Nog wat verder tekenen en dan naar huis?

Lore: Misschien.

Tim: Misschien.

Lore: Ja misschien. Iets op tegen?

Tim: Zo lang ge maar naar huis gaat.

Lore: Wat anders?

Tim: Ge zoudt niet de eerste onnozele tik zijn die van huis wegloopt.

Lore: Waar bemoeit gij u mee?

TIM GAAT WEER BIJ LORE ZITTEN.

Tim: Dus ge waart het van plan.

Lore: Hoe verzint ge 't?

Tim: Anders zoudt ge direct kei-hard ontkennen.

Lore: Ja, ik ontken.

Tim: Ge zoekt een middel om uw ouders terug bij elkaar te brengen. Ge denkt: als ik wegloop, dan moeten ze wel met mekaar praten.

Lore: (SARCASTISCH) Dat was nu nog geen moment in mij opgekomen.

Tim: Ge hebt eraan gedacht.

Lore: Doe niet zo belachelijk.

Tim: Weglopen lost niks op. Het enige dat ge daarmee bereikt, is dikke miserie voor uzelf. Ze zijn kwaad op u. Ge krijgt huisarrest. En zij maken nog altijd even erge ambras als ervoor.

LORE STAART SOMBER VOOR ZICH UIT. TIM VERWACHT EEN ANTWOORD. KIJKT WAT VERRAST NAAR LORE ALS DAT UITBLIJFT.

Tim: Wat ge ook niet moet doen... is beginnen drinken.

Lore: Hè?

Tim: En drugs is al helemaal geen oplossing.

Lore: Ja, do-ah?!

Tim: Dat gebeurt. Een vriend van mij is beginnen zuipen. Op zijn vijftien. Hij zei dat hij de miserie niet aankon en hij zoop. Denkt ge dat dat hielp?

Lore: Tuurlijk niet.

Tim: Toen hij dààr achter kwam, is hij met drugs begonnen. Ne gast zo oud als ik.

Lore: Hoe oud zijt gij?

Tim: Zestien.

Lore: Da's jong. Zeker om te zuipen en met drugs bezig te zijn.

Tim: Daar moet ge gewoon nooit aan beginnen.

Lore: Brave jongen.

Tim: Toch niet met drugs.

Lore: Ik vind drank en drugs geen oplossing. Dat brengt mijn ouders niet terug samen. (TRIEEST) Het komt gewoon niet meer goed. 't Is afgelopen.

Tim: De waarheid inzien: da's de eerste stap. Tweede stap is... accepteren.

Lore: Accepteren dat mijn ouders gaan scheiden...

Tim: 't Heeft ook voordelen. Twee cadeau's elke verjaardag.

Lore: (OPSTANDIG) Ik wil geen twee cadeau's. Ik wil mijn moeder terug.

Tim: Dat klinkt al beter dan: "ik wou dat ze dood was".

Lore: (TRIEEST) Maar ze komt niet terug.

Tim: Ze is weggegaan voor uwe pa... niet voor u. Ik veronderstel dat ze u nog altijd graag ziet. Anders had ze geen brief geschreven.

LORE NEEMT BEDACHTZAAM DE BRIEF WEER UIT HAAR TAS. DRAAIT HEM OM EN OM.

TIM WACHT EERST AF. DAN UITDAGEND PLAGEND:

Tim: Toch een beetje curieus?

Lore: Ze zal wel een hele uitleg hebben... om zichzelf goed te praten.

Tim: Misschien begrijpt ge haar dan.

Lore: Ik geloof ze toch niet.
Tim: Lees eerst. Dan kunt ge haar nog altijd veroordelen.
Lore: (AARZELT) Ik weet niet...
Tim: Waar zijt ge nu bang voor?
Lore: Ik ben niet bang.
Tim: Ge kijkt als een bang konijn.

OP HET SCHERM EEN FLITS UIT EEN TEKENFILM MET HET KONIJN BUGS BUNNY.

Tim: Wat hebt ge te verliezen?
Lore: Niks... ik ben alles toch al kwijt.
Tim: Do-ah! (STEEKT ZIJN VINGER IN ZIJN KEEL)
Lore: (NIJDIG) Wat!
Tim: Kunt gij een zaag spannen.
Lore: Ga dan weg.
Tim: Eerst die brief. Ik ben veel te curieus.
Lore: Ge moogt hem toch niet lezen.
Tim: Ik wil uw reactie zien.
Lore: (GEÏRRITEERD) Oké... als ge mijn reactie hebt gezien... Gaat ge dan weg?
Tim: Misschien.
Lore: Beloof mij dat ge me dan gerust laat!
Tim: Als gij belooft dat ge geen stommiteiten doet.
Lore: Hallo? (STEEKT OOK HAAR VINGER IN HAAR KEEL) Do-ah!
Tim: (LACHJE) Ben ik weer aan 't preken?
Lore: Ge werkt danig op mijn zenuwen.

TIM GLIMLACHT RUSTIG. NEEMT DE OMSLAG.

Tim: Zal ik hem openmaken?

LORE KIJKT TIM VIJANDIG AAN. AARZELT EVEN. RUKT HEM DE BRIEF UIT HANDEN EN SCHEURT OMSLAG OPEN. HAALT DE BRIEF

TEVOORSCHIJN EN LEEST. TIM BLIJFT RUSTIG GLIMLACHEND NAAR LORE KIJKEN.

OP HET SCHERM BEELDEN UIT "BAMBI" WAARBIJ MOEDER EN BAMBI LIEF MET ELKAAR OMGAAN.

STEM MOEDER:

Lieve Lore,
Wat is dit verschrikkelijk moeilijk. Ik vind het heel erg dat ik jou dit moet aandoen. Terwijl ik dit schrijf, staat mijn koffer reeds gepakt. Ik geef ons niet eens de kans deftig afscheid te nemen. Eigenlijk hoop ik ook dat dit geen afscheid is. Dat wij elkaar gauw weer zullen zien. Ik wil je alles uitleggen, maar daar moeten we samen tijd voor maken. Zoals het nu gaat tussen jouw vader en mij is er geen tijd.

LORE WORDT OPSTANDIG. SNUIFT HEEL LUID OM TE MASKEREN DAT ZE DE TRANEN VOELT PRIKKEN. TIM STAAT RECHT. GOOIT HAAR ZIJN ZAKDOEK IN DE SCHOOT EN BEGINT TRAAG OVER EN WEER TE ROLLEN OP ZIJN SKATEBOARD. LORE VEEGT HET SNOT UIT HAAR NEUS EN LEEST KWAAD VERDER.

STEM MOEDER:

Het is beter dat uw vader en ik afstand nemen. Spijtig genoeg betekent dat ook ; afstand nemen van jou. Ik ben terug heel verliefd geworden op Wouter, mijn eerste, mijn grote liefde. Ik heb ertegen gevochten, maar mijn gevoelens voor Wouter zijn te sterk. Ik wil niet langer doen wat van mij verwacht wordt. Wij zijn het perfecte gezinnetje niet meer. Ik wil dan ook niet doen alsof. Je vader en ik zijn al jaren niet meer gelukkig samen. Ik neem deze kans om terug gelukkig te zijn. Ik vraag heel veel van je. Ik hoop dat je mij ooit kan vergeven. Misschien zelfs dat je het ooit begrijpt. Ik wil er nog altijd voor jou zijn, maar helaas moet dat voorlopig vanop afstand gebeuren. Natuurlijk ben jij bij mij meer dan welkom. Jij bent en blijft mijn liefste, mijn grote, kleine meid. Ik hoop ook dat je Wouter wil leren kennen en hem in je hart zal sluiten. Hij is, na jou, het beste wat mij is overkomen. Ik voeg hierbij mijn nieuw adres. Ik hoop je daar heel gauw te zien. Je mama.

LORE MAAKT WOEST EEN PROP VAN DE BRIEF. TIM SPRINGT VAN ZIJN SKATEBOARD.

Tim: En?

Lore: Niks!

Tim: Niks... ge hangt vol snottebellen, maar 't is niks.

Lore: Nee niks!

Tim: Die snottebellen hangen er maar bij voor piet snot.

Lore: Denkt ge grappig te zijn?

Tim: Mag ik hem lezen?

LORE GOOIT DE PROP PAPIER NIJDIG OP DE GROND. TIM RAAPT HEM OP.

Tim: Als de wormen hem mogen lezen, dan ik ook.

TIM BEGINT TE LEZEN. LORE SPRINGT RECHT EN BEGINT NERVEUS OVER EN WEER TE LOPEN. TIM LEEST INTUSSEN GEWOON VERDER.

Lore: Wat denkt die wel? Is dat nu een uitleg? Mijn pa heeft niks misdaan, maar ze steekt het wel op hem dat ze geen afscheid kan nemen van mij. (SNEREND) Zoals het nu gaat tussen jouw vader en mij... (WINDT ZICH WEER OP) Hoe komt het dat het niet meer gaat? Omdat zij verliefd is op een ander. En die (SNEREND) Wouter... Die klootzak! Beseft die wel waar hij mee bezig is? Hij maakt een huwelijk kapot. Zijn ze dan zo blind? Zo egoïstisch? Ze denken alleen maar aan zichzelf. Hun geluk! En ik dan? En mijn pa dan? Zij wil niet doen wat van haar wordt verwacht. Verwacht ze nu applaus? Omdat ze zo dapper is om voor zichzelf te kiezen? Egoïst! (SCHREEUWT) Dikke egoïst! Ik haat u! Ik wil u nooit meer zien! (TERUG NERVEUS RONDLOPEND) Wat denkt die wel? Dat ik op bezoek ga komen? Dat ik wil zien hoe gelukkig zij nu wel is? Dat ik haar uitleg wil horen? Ze kan de pot op! ... Kutwijf!

TIM LEEST HET ADRES OP DE BRIEF EN IS MET VERSTOMMIG GESLAGEN.

Tim: Hu?!

Lore: Kutwijf ja! Dat zeg ik van mijn moeder.

Tim: (STAREND NAAR DE BRIEF) Dat kan niet.

LORE BLIJFT RONDLOPEN EN KIJKT TIM NIET AAN.

Lore: Jawel... Ik heb het recht om dat te zeggen. Ik ben kwaad! Razend. Mijn moeder is een kutwijf! Ik heb er geen beter woord voor. Kut kut kut!

Tim: Dit geloof ik niet.

Lore: Dan kent ge mij slecht. Ik kan nog veel lelijker woorden verzinnen. Al wat lelijk is... dat is mijn moeder. En die vriend van haar...

Tim: Momentje.

Lore: Als ik die ooit tegenkom... Ik krab zijn gezicht kapot. Helemaal kapot!

Tim: (BEHEERST) Voor ge nog lelijker dingen over mijn vader zegt, wil ik dat ge twee minuten naar mij luistert.

Lore: Een stamp tegen zijn...

Tim: Ho!

HET DRINGT NU BIJ LORE DOOR WAT TIM HEEFT GEZEGD. ZE KIJKT HEM VERBIJSTERD AAN

Lore: Uw vader?

Tim: Mijn vader ja. Mijn adres. (TIM TOONT HET ADRES ONDERAAN DE BRIEF)

Lore: Wat?

Tim: Uw moeder geeft mijn adres op. Dat wil zeggen dat zij nu bij ons woont.

Lore: Wat?!

Tim: Uw moeder heet Saskia?

Lore: (KAN HET OOK NIET GELOVEN) Ja...

Tim: Mijn pa heet Wouter.

Lore: Dat kan niet.

Tim: Alles klopt. Heel het verhaal. Dit is wat Saskia, het nieuw lief van mijn pa ook verteld heeft.

Lore: Wat maakt gij mij wijs, jong?

Tim: Ik verzin het niet.

Lore: Jawel! Zo lelijk! Er nog een beetje mee lachen.

Tim: Ziet ge mij lachen? Ik kan het zelf amper geloven. Maar uw ma heeft te doen met mijn pa.

Lore: Nu snap ik het... 't Is allemaal opgezet spel. Gij zijt door mijn ma gestuurd om mij mee naar huis te krijgen.

Tim: Doe niet onnozel. Ik had u nog nooit gezien.

Lore: Ge liegt!

Tim: Heb ik u dan al wel gezien? Kent gij mij?

Lore: Nee en ik wil u ook niet kennen.

Tim: En mijn pa wilt ge waarschijnlijk ook niet leren kennen?

Lore: Ik krab zijn ogen uit.

Tim: (DENKT EVEN ZORGELIJK NA. DAN GEWOON AKKOORD) Doe maar... (BIG SMILE) Dan krijg ik eindelijk een hond.

Lore: Hè?

Tim: Een blindengeleidehond.

TIM SPEELT DAT HIJ BLIND IS.

Lore: Hoeveel jaar zijn jij? Klein kind! Pak uw stomme plank en maak dat ge weg zijn!

GEEFT EEN SCHOP TEGEN HET SKATEBOARD RICHTING TIM. DIE SPRINGT OP DE PLANK EN ROLT TOT BIJ LORE.

Tim: (GRIJNST) Weet ge wat... We beginnen echt als broer en zus te klinken.

LORE GILT GEFRUSTREERD

Tim: Ik heb altijd al een zusje gewild. Een zusje om te plagen.

Lore: Weg!!!

Tim: (ERNSTIG) Maar ik denk dat ik ook een coole, grote broer kan zijn. Een die zijn zus begrijpt.

Lore: Gij begrijpt er helemaal niks van.

Tim: Dat blijft jij maar herhalen. Maar ge vergist u. Ik kan u heel goed volgen. Ik vind wel dat ge nu heel hard roept. Maar ik begrijp dat ge één en ander kwijt moet. Ge zijn kwaad.

Lore: Razend!

Tim: Razend!

LORE GILT GEFRUSTREERD

Tim: Nu gaat ge ook nog gillen?

Lore: Barst maar! Allemaal!

GILT OPNIEUW

Tim: 't Is gillen in de woestijn. Niemand die u hoort... behalve ik natuurlijk.

LORE BLIJFT GILLEN. TIM ROEPT OM BOVEN HET GILLEN UIT TE KOMEN.

Tim: Gil het eruit, chucky! Ik heb liever dat ge gilt dan dat ge mijn pa zijn ogen uitkrabt.

OP HET SCHERM EEN FRAGMENT UIT "THE MUMMY". SPOOKACHTIG GEZICHT IN DE ZANDSTORM?

LORE'S GILLEN WORDT MEER KRAMPACHTIG HUILEN

Tim: Ik denk dat ik nu uw tekeningen begrijp. Gillen in de woestijn... Niemand die u hoort. Niemand luistert... Heel frustrerend.

LORE TRACHT TE KALMEREN.

Lore: (VERTWIJFELING) Wat moet ik hier allemaal mee? Het is... te veel...

Tim: Te veel om op vijf minuten te verwerken. Ik heb er jaren over gedaan om de echtscheiding van mijn ouders te aanvaarden. Neem uw tijd. Ge hebt er recht op.

Lore: Ik heb uw peptalk niet nodig.

Tim: Was dat peptalk? Ik zeg gewoon mijn gedacht.

LORE WORDT RUSTIG. BERUSTEND. TIM WACHT AF. LORE BEKIJKT TIM ONDERZOEKEND EN WAT ARGWANEND

Lore: Zijt ge zeker van dat adres?

Tim: Het adres. De naam van mijn pa. Hoe kon ik nu weten dat uw moeder Saskia heet?

Lore: (BEDACHTZAAM) Mijn ma woont nu bij uw pa.

Tim: Bij ons ja. Nog maar pas. Veertien dagen. 't Zal zoiets zijn.

Lore: Heeft ze al over mij verteld?

Tim: Niet veel.

Lore: (BOOS) Tuurlijk niet. Ze is mij al vergeten.

Tim: Onnozel trien. Natuurlijk is ze u niet vergeten. Maar wat moet ze nu tegen mij over haar dochter beginnen leutereren? Ik ken u niet eens. Enfin... ik kende u niet. Nu wel.... (BEGINT TE LACHEN) Dat zal nogal een bom zijn.

Lore: Wat.

Tim: Als ik u mee neem naar huis.

Lore: Wie zegt dat ik met u mee ga?

Tim: Ge wilt uw moeder toch zien. En begin nu niet te schreeuwen dat ze voor u de pot op kan. Ge mist ze en ge wilt ze zien.

Lore: Ik kan zonder.

Tim: (TIKJE SARCASTISCH UITDAGEND) Nee hoor. Ik weet wat gij wilt... Ge wilt haar eens goed uw gedacht zeggen. Ge krijgt nu de kans. Gooi het er allemaal uit. Geef haar een slecht gevoel. Dat lucht zeker op. Ge gaat aan uw pa kunnen vertellen: pa, ik heb vandaag ons ma de grond ingeboord. Ze heeft gekregen wat ze verdient.

Lore: Dat zal ik nooit zeggen.

Tim: Wilt ge haar niet de grond inboren? En mijn pa erbij? Ge wilt nog altijd zijn ogen uitkrabben. Hem blind maken zodat ik mijn hondje krijg. Zo'n brave labrador...

Lore: Stop daarmee!

Tim: Oké, dat van die hond dat is erover. Maar de rest? ... Ik zeg wat gij denkt en niet durft zeggen.

Lore: Da's niet waar. Zo denk ik helemaal niet.

Tim: Dan zegt gij dingen die ge niet meent.

Lore: Oké, dan zeg ik dingen die ik niet meen!

Tim: Da's pas stom.

Lore: Naar mij wordt toch niet geluisterd.

Tim: (NIJDIG) Nee, want ik ben doof.

Lore: Wat?

Tim: Hebt gij eigenlijk wel naar MIJ geluisterd? Ik probeer u te helpen.

Lore: (ZIELIG) Gij kunt mij niet helpen.

Tim: Omdat ge niet wilt!

Lore: Wat?

Tim: Liever nog een beetje zielig doen. Gij, de sukkel, die in de steek is gelaten door uw moeder. Uw moeder heeft meer aan zichzelf gedacht dan aan u. Zo'n moeders moesten ze afschieten.

Lore: Dat zeg ik toch niet.

Tim: Ge wilt haar niet meer zien. Ge wilt haar liever nog wat doen lijden. Dat verdient ze. Voor al wat ze u en uw vader aandoet.

Lore: 't Is toch waar. Ze is weggegaan zonder iets te zeggen.

Tim: Ze heeft een brief geschreven.

Lore: Da's niet genoeg. Het vertrouwen is weg. Er zit een kanjer van een barst in mijn vertrouwen.

Tim: Geef haar de kans het verder uit te leggen.

Lore: (VERTWIJFELD) En papa dan?

Tim: Uw pa is een grote jongen. Die overleeft het wel.

Lore: Als ik nu naar mama ga... dan verraad ik mijn pa.

Tim: Is dat het probleem?

Lore: Ik zit daarmee, ja.

Tim: Maar laat ze het toch eens zelf oplossen. Gij hebt met hun problemen niks te maken. 't Is niet uw schuld dat ze uiteen zijn. En gij kunt hen ook niet terug bijeen brengen.

Lore: (KLEINTJES EN VERTWIJFELD) Maar... wat moet ik dan?

Tim: Gij moet alleen maar de dochter zijn. Zowel van uw pa als van uw ma. Samen zijn ze niet gelukkig... da's pech. Maar uw moeder is wel gelukkig met haar nieuw lief. Mag het?

Lore: Ik had liever dat ze gelukkig was met mijn pa.

Tim: Forget it! Verleden tijd. Ik heb ook heel lang gehoopt dat het terug goed kwam, maar da's tijd- en energieverspilling. It 's over.

Lore: Dat hoor ik niet graag.

Tim: Weet ik. Maar... vertel eens... Was het de laatste tijd nog plezant bij u thuis?

Lore: (FEL) Hoegenaamd niet. Altijd spanningen. Altijd ruzies.

Tim: Voilà!

Lore: Hoe voilà?

Tim: Waarom moeten ze dan van u samen blijven?

Lore: Omdat... (DENKT NA. KLEINTJES EN MET EEN VRAAGTEKEN) Omdat ik dat wil.

Tim: En gij verwijt uw moeder dat ze egoïstisch is.

Lore: (FEL IN DE VERDEDIGING) Wat mijn moeder doet... is dat niet egoïstisch?

Tim: Toen ze nog thuis woonde, deed uw moeder ambetant. Klopt?

Lore: 't Zal nog niet.

Tim: Waarom deed ze ambetant, denkt ge? Omdat ze niet gelukkig was.

Lore: Zou kunnen.

Tim: Ge zoudt haar nu eens moeten bezig zien... 't Zonneke in huis.

Lore: Ochot.

Tim: Ze maakt mijn pa en mij heel blij. Klinkt klef, ik weet het. Maar zo is het. Pas als ge zelf gelukkig zijt, kunt ge een ander gelukkig maken.

Lore: Cliché.

Tim: Cliché 's vertellen wel de waarheid.

STILTE. LORE DENKT NA.

Lore: Dus mijn ma is gelukkig.

TIM KNIKT. GLIMACHT. LIEF:

Tim: Nu gij nog.

LORE KIJKT TIM NADENKEND AAN.

Tim: Ga mee.

LORE KIJKT WEG. ONGEMAKKELIJK.

Tim: Geef haar nog een kans... Geef uzelf een kans. En eerlijk gezegd... ik zou het super-cool vinden met u in huis.

LORE MOET HIER OM GLIMLACHEN

Lore: Dit is toch... te gek.

Tim: Ik was al van plan uw adres te vragen, maar als dat voor een stuk ook mijn adres is... bangelijk toch!

TIM LACHT WAT NERVEUS. OOK LORE KAN EROM LACHEN.

Lore: Stel er u maar niet te veel van voor.

Tim: Doe ik ook niet... Ik ben heel realistisch.

Lore: O ja?

Tim: Gij hebt de badkamer lang nodig?

Lore: Ja.

Tim: En uw kleren en uw schoenen nemen veel plaats in?

Lore: (GRIJNST) Tuurlijk.

Tim: En ge hangt uren aan de telefoon met uw vriendinnen?

Lore: Iets op tegen?

Tim: Zijn 't knappe vriendinnen?

Lore: Nogal.

Tim: Brengt ge die soms mee naar huis?

Lore: Soms ja.

Tim: (MET EEN GROTE GRIJNS OP ZIJN GEZICHT) Ik heb altijd al een zusje willen hebben.

Lore: (LACHJE) Mafkikker.

TIM MAAKT AANSTALTEN TE VERTREKKEN. KIJKT LORE UITNODIGEND AAN.
LORE WORDT WEER ONZEKER.

Tim: Gaat ge mee?

Lore: Gij wilt dat ik het een kans geef.

Tim: Wat hebt ge te verliezen?

LORE LACHT. TIM STEEKT ZIJN HAND UIT NAAR LORE.

*NOG EEN KORT VROLIJK FRAGMENTJE OP HET SCHERM VAN BAMBI EN
STAMPERTJE OP HET IJS.*

LORE GRIJPT TIMS HAND. HIJ LAAT LORE OP ZIJN SKATEBOARD
PLAATSNEMEN EN DUWT HAAR VOORUIT. LORE GILT EN
LACHT.

BAMBI TOLT. STAMPERTJE GIERT.

Einde.